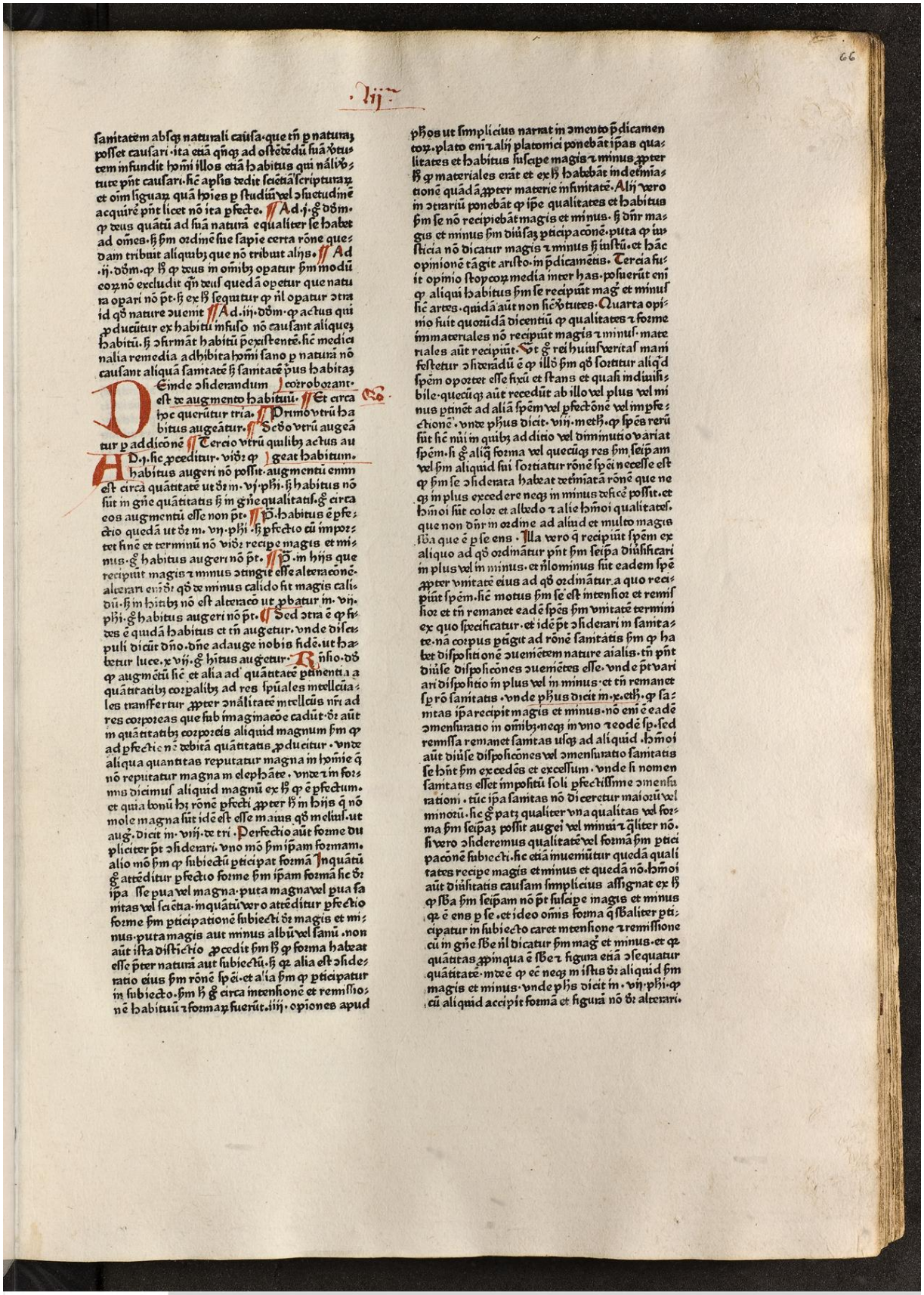

·lij·

ſamitatẽm abſq; naturali cauſa·que tñ p naturã posſet cauſari·ita etiã qñq; ad oſtẽdẽdũ ſuã vtutem infundit hoĩ illos etiã habitus qui nálibꝫ ture pñt cauſari·ſic aplis dedit ſcientiã ſcripturarũ et oĩm liguarũ quã hoies p ſtudiũ vel ſtuetudiẽ acquirẽ pñt licet nõ ita pfecte. ¶ Ad.j.g dõm. q deus quãtũ ad ſuã naturã equaliter ſe habet ad oĩes·ſ ſm ordinẽ ſue ſapie certa rõne quedam tribuit aliquibꝫ que nõ tribuit alĩs. ¶ Ad .ij.dõm.q ſ q deus in oĩbꝫ operatur ſm modũ cor nõ excludit qñ deus quedã operatur que natura operari nõ pt.ſ ex ſ ſequitur q nil operatur ꝛtra id qõ nature inest ¶ Ad.iij.dõm.q actus qui pducũtur ex habitu infuſo nõ cauſant aliquez habitũ.ſ confirmãt habitũ pexiſtentẽ.ſic medicinalia remedia adhibita hoĩ ſano p naturã nõ cauſant aliquã ſamitatẽ ſ ſamitatẽ pus habitaz

DEinde conſiderandum ſ corroborant. est de augmento habituũ. ¶ Et circa hoc quẽrũtur tria. ¶ Primo vtrũ habitus augeatur. ¶ Secõ vtrũ augeãtur p additionẽ ¶ Tercio vtrũ quilibꝫ actus augeat habitum. ¶ Ad primum ſic procedit·vidꝫ q habitus augeri nõ poſſit.augmentũ enim eſt circa quãtitatẽ ut dicit.m.vj.phi.ſ habitus nõ ſunt in gne quãtitatis ſ in gne qualitatis.g circa eos augmentũ eſſe non pt. ¶ Põ.habitus ẽ pfectio quedã ut dicit.m.vij.phi.ſ pfectio cũ importet finẽ et terminũ nõ videꝫ recipe magis et minus.g habitus augeri nõ pt. ¶ Põ.in hijs que recipiũt magis ꝛ minus ꝛingit eſſe alteracionẽ. alterari enĩm dicitꝫ qõ de minus calido fit magis calidũ.ſ in hijs nõ eſt alteracio ut pbatur in.vij. phi.g habitus augeri nõ pt. ¶ Sed ꝛra ẽ q fides ẽ quedã habitus et tñ augetur.vnde dicit pulus dicũt dño.dñe adauge nobis fidẽ.ut habetur luce.x vij.g hitus augetur. ¶ Rñdeo.dicendũ q augmẽtũ ſic et alia ad quãtitatẽ pertinentia a quãtitatibꝫ corporalibꝫ ad res ſpuales metaphoralia transfertur ꝓpter ſimilitudinẽ cuiuſ rei ad res corporeas que ſub imaginacionẽ cadũt.dicit autem quãtitatibꝫ corporeis aliquid magnum ſm q ad pfectionẽ debitã quãtitatis pducitur.vnde aliqua quantitas reputatur magna in hoĩe q nõ reputatur magna in elephãte.vnde in formis dicimus aliquid magnũ ex ſ q ẽ pfectum. et quia bonũ habet rõnẽ pfecti ꝓpter ſ in hijs q nõ mole magna ſunt idẽ eſt eſſe magnus qõ melius.ut aug.dicit in.viij.de tri.Perfectio autem forme dupliciter pt conſiderari.vno modo ſm ipam formam. alio modo ſm q ſubiectũ participat formã Inquantũ g attenditur pfectio forme ſm ipam formã ſic dicitur ipa eſſe pua vel magna.puta magna vel pua ſanitas vel ſcientia.inquantũ vero attenditur pfectio forme ſm participationẽ ſubiecti dicitur magis et minus.puta magis aut minus albũ vel ſanũ.non autem iſta diſtinctio procedit ſm ſ q forma habeat eſſe ꝓter naturã aut ſubiectũ.ſ q alia eſt conſideratio eius ſm rõnẽ ſpẽi.et alia ſm q participatur in ſubiecto.ſm ſ g circa intenſionẽ et remiſſionẽ habituũ ꝛ formaz fuerũt.iij.opiones apud phos ut ſimplicius narrat in commento pdicamentoz.plato enim ꝛ alij platonici ponebãt ipas qualitates et habitus ſuſcipe magis ꝛ minus ꝓpter ſ q materiales erãt et ex ſ habebãt indeterminationẽ quãdã ꝓpter materie imitatẽ.Alij vero in ſtrariũ ponebãt q ipe qualitates et habitus ſm ſe nõ recipiebãt magis et minus.ſ dñr magis et minus ſm diuſaz participationẽ puta q iuſticia nõ dicatur magis ꝛ minus ſ iuſtũ.et hãc opinionẽ tãgit ariſto.in pdicamẽtis. Tercia fuit opinio ſtoicoz media inter has.poſuerũt enim q aliqui habitus ſm ſe recipiũt mag et minus ſic artes.quidã aũt non ſic virtutes. Quarta opinio fuit quoꝛũdã dicentiũ q qualitates ꝛ forme immateriales nõ recipiũt magis ꝛ minus.materiales aũt recipiũt.Vt g reiveritas manifeſtetur ꝛ diverſitatẽ ẽ q illõ ſm qõ ſortitur aliq d ſpẽm oportet eſſe fixũ et ſtans et quaſi indiviſibile.quecũq; aũt receſſerũt ab illo vel plus vel minus ptinẽt ad aliã ſpẽm vel pfectionẽ vel imperfectionẽ.vnde phus dicit.viij.meth.q ſpes rerũ ſunt ſic nũi in quibꝫ additio vel diminutio variat ſpẽm.ſi g aliq forma vel quecũq; res ſm ſeipam vel ſm aliquid ſui ſortiatur rõnẽ ſpẽi neceſſe eſt q ſm ſe conſiderata habeat determinatã rõnẽ que nec q in plus excedere nec in minus deficere poſſit.et hmoi ſunt color et albedo ꝛ alie hmoi qualitates.que non dñr in ordine ad aliud et multo magis ſũa que ẽ p ſe ens. Illa vero q recipiũt ſpẽm ex aliquo ad qõ ordinãtur pñt ſm ſeipa diuſificari in plus vel in minus.et nichilominus ſunt eadem ſpe ꝓpter vnitatẽ eius ad qõ ordinãtur a quo recipiũt ſpẽm.ſic motus ſm ſe eſt intenſior et remiſſior et tñ remanet eadẽ ſpes ſm vnitatẽ termini ex quo ſpecificatur.et idẽ pt conſiderari in ſanitate.nã corpus pfectũ ad rõnẽ ſanitatis ſm q habet diſpoſitionẽ debitam nature animalis.tñ pñt diuerſe diſpoſitiones debite eſſe.vnde pt variari diſpoſitio in plus vel in minus.et tñ remanet ſpẽs ſanitatis.vnde phus dicit in.x.eth.q ſanitas ipa recipit magis et minus.nõ enim ẽ eadem commenſuratio in oĩbꝫ neq; in vno ꝛ odẽ ſp.ſed remiſſa remanet ſanitas uſq; ad aliquid.hmoi aũt diuerſe diſpoſitiones vel commenſuratio ſanitatis ſe habent ſm excedẽs et exceſſum.vnde ſi nomen ſanitatis eſſet impoſitũ ſoli pfectiſſime commenſurationi.tũc ipa ſanitas nõ diceretur maiorũ vel minoꝛũ.ſic g patz qualiter vna qualitas vel forma ſm ſeipaz poſſit augeri vel minui ꝛ qliter nõ. ſi vero conſideremus qualitatẽ vel formã ſm participationẽ ſubiecti.hic etiã inveniũtur quedã qualitates recipere magis et minus et quedã nõ.hmoi aũt diverſitatis cauſam ſimplicius aſſignat ex ſ q ſba ſm ſeipam nõ pt ſuſcipere magis et minus q ẽ ens p ſe.et ideo omnis forma q ſbaliter participatur in ſubiecto caret intenſione ꝛ remiſſione cũ in gne ſbe nil dicatur ſm mag et minus.et q quãtitas ꝓpinqua ẽ ſbe ꝛ figura etiã conſequatur quãtitatẽ.inde ẽ q eã neq; in iſtis dicitur aliquid ſm magis et minus.vnde phus dicit in.viij.phi.q cũ aliquid accipit formã et figurã nõ dicitur alterari.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-85/0131
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt